

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. . . . . 8 rs.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 »
Estranger. . . . . 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ESPERANT LO MANNA.

Mientras no s'en vagi 'l turroner t' haurás de contentar ab mirar tho.

ARTICLE LLEUGER.

GÉNERO D' ISTIU.

Es com la nova lley de imprenta: avants de neixe ja 's deixa sentir.

O sino observin que apenas se diu qu' en Romero Robledo ha presentat lo projecte de lley d' imprenta, tots los periódichs d' oposició han caygut en basca.

Y mirin los periódichs, per probá lo que 'ls dich.

Si al cap de un' estona de passarhi la vista no 'ls vé basca també, ja m' aconsolo de que 'n Romero Robledo 'm dispari un altre projecte de lley d' imprenta.

Pero, senyors, si la proba millor l' estich donant jo mateix.

Si, jo la dono, jo que sent periodista d' oposició, per comte d' havérmelas ab en Cánovas cara á cara, m' entretinch ab l' istiu.

**

Donchs, sí, com deyam, l' istiu es com la lley de 'n Romero Robledo: avants de neixe ja 's deixa sentir.

Creguin que no 'ns faltava res mes que un istiu aixís.

Casi tindrem mes calor que contribucions y es ben segur qu' entre 'ls efectes dela llenya que 'l govern nos aplica y 'ls efectes del sol, no 'ns entendrem de feyna.

En tot aixó surt un refran popular que tracta de consolarnos.

Y per probarho, aquest refran nos diu: «En l' istiu tota cuca viu.»

Vostés dirán: —¡Caramba, nosaltres som homes y no som cucas.

Deixinse de rahons; si 'l Sr. Cánovas s' hi empenya serém cucas, y fins si ell vol serém formigas.

**

¡Som molt desgraciats!

Tothom qui tinga un dit de front per suar, es un infelís.

L' istiu sobre tot es una cosa que 'ns recorda las més inmensas desgracias que pesan sobre de nosaltres.

Comensin per observar que al istiu los dias s' allargan, s' allargan de tal manera que no s' acaban may, sobre tot pèl pobre que no té res per menjar. Aquest modo de allargarse 'ls dias vé á recordarnos l' existencia del govern de 'n Cánovas, que vá allargantse també de un modo inverosímil.

Al istiu, de dia cantan las cigalas, y las granotas de nit. Aquesta enfadosa garla, nos recorda 'ls discursos no menos enfadosos dels diputats de la majoria.

Al istiu lo sol pica, y ab aixó 'l sol imita al estat que 'ns clava cada picossada que 'ns deixa sense pell.

Al istiu molts se 'n van á la platja, 's treuen la roba, com nos la trayém nosaltres per donarla al govern; se quedan com lo pare Adam y tal com nos quedarém nosaltres dintre de poch, y 's tiran de cap á mar, de la mateixa manera que nosaltres nos hi tirarém, quan ja 'ntindrem prou.

Si 'l menjar perdiu cada dia, vé que cansa, calculin que tal será menjant cada dia Cánovas del Castillo.

**

Jo no entench en que 's fundan los que alaban al istiu.

Alabá 'á n' en Cánovas, jo sé molt bé que dona alguna cosa; pero alabá al sol, alabá 'ls mos-

quits, alabá á la desgana, alabá á n' aquesta forsa ignea que 'ns derreteix, alabá al suor que cau del nostre front com una catarata de Sant Miquel del Fay, perdonin que 'ls diga que lo qu' es jo no hi trobo 'l comte.

Si al menos l' istiu donés alguna cosa!

Si al menos agafés als seus partidaris mes decidits y coloqués á l' un d' embaixadó á Portugal y al altre de governador del Banch, y dongués á n' aquest d' aquí una plassa de vista de l' Aduana y á n' aquest d' allá un estanch, compendria que l' istiu tingués un partit acérrim y disposat á defensarlo.

Si fins en Cánovas d' aquesta manera se l' ha fet, ¿cóm no se l' havia de fer l' istiu?

Pero no senyors, aquí hi ha gent que no se'n senten.

La rassa dels masells es molt numerosa.

¡Vaya una calor com la que faria sino hi ha gués tant y tant masell!....

**

¡Quina cosa més estranya succeheix aquest istiu!

Van á la plassa, tractan de comprar qualsevol cosa... Preparinse... De segur que dirán:—Mare de Dèu santíssima y com se puján los que viures.

Tot puja sentirán que diu tothom.

Puja 'l calsat y 'l vestit:

Pujan las contribucions y 'ls impostos.

Puja 'l termómetro.

Y fins un dia sentirán que puja algú per l' escaleta, sentirán que truca al pis de vostés, anirán á obrí y 's trobaran al procurador de la casa, que vé á cobrá 'l mes.

Ja 'u veuen, aquest si que no haurá pujat en vá.

Y encare sórt que no 'ls diga:—Ja veurán desde 'l mes que vé, pagarán un duro mes.»

—«Es á dir que 'ns puja?»

—«Si senyor, ¿qué volen ferhi?... com que are s' apuja tot.....»

**

L' unich que no puja son los constitucionals al poder. No dich 'ls liberals verdaders, porque per ells l' escaleta es massa estreta.

Lo que tampoch puja á pesar de tot aixó es lo paper del Estat.

Aquest, cada dia mes avall, fins al dia que servirá per fer cartutxos de xavos.

¿Y quan fins aquests cartutxos sigan acabats?

Llavors no pagarem contribució; pero 'ns quedará 'l consol de pagar cops de caps á las parets.....

Y.....

**

Pero ¿qué faig desgraciat de mí?...

No volia ocupar-me de política y ab una mica més no m' ocupo d' altra cosa.....

Punt en boca.... y «¡aparta fatal manía!....»

Figurinse pobre de mí, si 'm fá por l' istiu de Barcelona..... ¿que seria l' istiu de Fernando Miedo?...

Callin, senyors, que no més ab pensarhi 'm vé la febra groga.

P. K.

LLETRETA.

Lo Federico á la Clara volia d' un modo tal, que en lo dia de Nadal la va demaná á sa mare. Y are 'l pobre Federico está molt desesperat,

perque la mare li ha dat ¡mico!

Al que xupa del Estat si l' escoltan una estona sentirán com enrahona: —Per atmetreu,.. m' han forsat... per lo tant me sacrifico....

Als que á mi se 'm dirigeixen fujo d' ells, porque mereixen ¡mico!

Lo que passa mil apuros y per treure 'l premi alt se gasta de un modo tal al cap l' any un quans duros, mereix per lo que 'ls esplico que la desgracia 'l confongui y que sols la sort l' hi dongui ¡mico!

Al Quico un estanch dels bons va prometre un tal Parés con tal que aquell li donés lo vot per las eleccions.

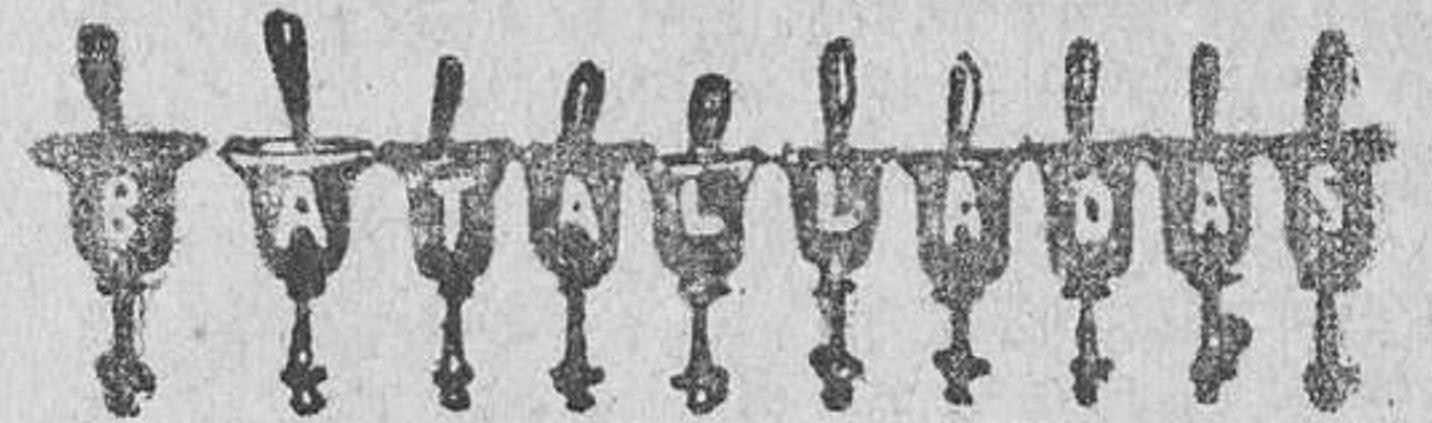
Dos mesos després lo Quico me deya desesperat: —He rebut del diputat ¡mico!

Los que en totas ocasions digan ab molta arrogancia que hi hauria tolerancia per totas las religions, no s' enfadin si 'ls indico que cert sub-gobernadó los dona ab molta atenció ¡mico!

Si 's pensavan anar bè ab lo partit moderat, y are veuen que han manat en lloch de molt be; los diré encare que no 'm fico en política, que han tingut un desengany y han rebut ¡mico!

Y si 's creya algun lector llegi una bona lletreta y are diu qu' está mal feta y que tot quan llú no es or; que 'm dispensi li suplico si he tingut l' atreviment de donarli inocentment ¡mico!

P. C.

Lo Papa, al rebre als pelegrins espanyols, ha ensalsat la caritat espanyola.

Los pobres que han tingut d' emigrar de Espanya per no morir-se de fam, també n' estan molt satisfets de la caritat dels pelegrins espanyols.

Los turchs sembla que no estan gaire contents del ministre de hisenda que tenen.

Un diputat ha armat un escándol atacantlo fortament en la Cámara.

Pues no sé de que 's queixan. Mes dolent es el nostre Barzanallana y ningú l' hi diu res.

S' ha descubert á Madrid una gran fábrica de moneda falsa y s' han trobat moltissims bitllets falsos del Banch Espanyol.

Dinou personas han sigut presas. Vaja que la moral d' aquests temps es enviable.

Ha dit un periódich que are tratan de concedir lo dret electoral á las donas.

Suposo que será á las donas dels conservadors. ¿Y quan donarán vot als caballs dels carruages de lujo?

Vostés no creuran en miracles; pero si van á Suria s' hauran de convence de que encare n' hi ha.

Figurinse que al acte de anar á fer una pelegrinació van rebre ordre de la autoritat de suspéndrela.

Els ja havian tret un Sant Cristo de l' altar; y al rebre l' ordre van deixar-lo á terra.

Alli s' ha quedat, y si vostés pregantan per que no 'l tornan al seu puesto, sentirán que 'ls diuen.

—«Es inútil, ni tots los homes del mon son capassos d' aixecarlo. Aquí s' ha quedat y no 's mourá fins que puga ferse la pelegrinació.»

De segur que aquets miracles no succehirian, si 'ls periódichs espanyols, poguessin publicar las següents noticias que publican los almanys:

«L' arquebisbe católich de Lecoehowsky, ha sigut condenat á un any de presó y 3000 marchs de multa, per ofensas á n'en Bismark.»

A conseqüencia dels regarons de cera que l' endemá de la profesó del Corpus van quedar pèl carrer de Fernando, lo caball de un carruatje vá rrelliscar y 'l cotxero vá caure del pescant.

A las pocas horas havia mort, á conseqüencia del cop

«¿Que haya un cadáver más que importa al mundo?» deya Espronceda.

«Siga su curso la procesion» diu una zarsuela.

Llegeixo en l' *Imparcial*:

«Antes de ahir era casi segur que 'l projecte de ley d' imprenta seria ley en la present legislatura.

«Ahir, segons lo *Parlament*, era casi segur que 'l projecte de ley no 's discutiria en la present legislatura.

«Com que lo que s'asegura un dia l'endemá's desmenteix, hi ha que convenir que aquí no hi ha res segur.»

No hi tinch cap inconvenient; convinquémhi.

A Sant Andreu de Palomar vá ferse la profesó de Corpus, notantse l' ausencia dels Lluisos.

Diu que 'ls Lluisos varen cremarse per que no 'ls van permetre la pelegrinació.

Ab lo qual se demostra que aquets mansos anyallets son com los impiós de 'n Sagasta.

També adoptan lo retraiment.

A la Pobra de Montornés un capellá desde la trona vá fer un sermó dihent cosas com lo següent.

«No donéu trevall als que no van á missa. Sapiguéu que la terra qu' ells cultivin no dará bona cullita, y 'l ví qu' ells cullin se 'ls tornarà agre.»

Jo voldria que aquet capellá escribis un' obra que seria molt curiosa.

Podria titularse.

«De l' influencia de las missas sobre las cullitas y sobre 'l ví»

En lo mateix poble hi ha un arcalde qu' era ex-president del comité carlí.

Lo dia 31 de maig aquet arcalde vá sortir al frente de una patrulla de 11 á 12 individuos carlins també

Se dirigeix á casa de un concejal. Aquest y un altre amich del municipi s' estavan prenent la fresca tranquilament; quan, amigo, 'ls embesteix lo toro, dich, l' arcalde y las empren á cops de vara de la justicia

En tant la patrulla prepara las armas, los concejals se menjan la partida y 's taucan dintre de la casa, l' arcalde se 'n retira y ¡barrabum! sona una descarga!

Las balas se clavan en la porta y en la paret,

y allí proclaman l' energia d' aquet arcalde, digne de una créu.

Ja 'ls dich jo que viure á la Pobra de Montornés es una verdadera delicia.

Si ja no van á missa per ne exposarse á las descargas del rector, s' exposan á cada punt á las descargas del arcalde.

Gambetta, á Amiens, vá dir:

«Aquest mateix silencio que 'ns han fet guardar á nosaltres, no ha pogut ser sospitós per la Fransa.

«Aixis mentres nosaltres callvam ella parlava.

«Be prou que l' haurán sentida aquets que pretenen governarla.

«Y si fan lo sòrt ja, vindra l' hora de que 'ls treguem la sordera.»

Los *Debats* hamodificat un refran.

Diu los *Debats*:

«Es ja lo pitjor del mals
«lo tractá ab ministerials.»

Figurinse que alguns dels diputats que ab mes calor han defensat los presupuestos, son empleats ab dos mil, tres mil y quatre mil duros de sou.

¿Qui no 'ls defensa d' aquesta manera? Per menos diners hi ha qui defensa al Terso, y es encare mes lleig que 'ls presupuestos.

A Fransa han robat un tren del ferro-carril, desapareixent mes de quatre milions de franchs en valers.

Jo no sé 'l que 'u fá; pero confessin que encare no governan los conservadors, ja tot seguit succeheixen aquestas cosas.

LO ROSER, LA REGADORA Y L' AIGUA.

FAULA.

Un roser molt vanitós
alsant lo cap va dí' aixis;

—¿En aquet jardí flairos
qui com jo tant deliciós
tant bonich y tant felis?

Per fer las rosas m' afano
sens cansarme ni un moment,
y al ferlas jo may demano
l' ajuda de cap fulano:
¡de tots soch independent!

Una vella regadora
que tranquila se ho escoltá,
ab la mirada traidora
y ab despreci de senyora
tot rihent li contestá..

—¿Vés si 't surro la badana!
veyám, contesta roser
¡si ami m' agafés la gana
de no regarte ¡pavana!
tu rosas podris fer?

A regarte jo ab paciencia
deus tá hermosura y verdó
¿y encare tens la indecencia
de negar ta dependencia?
Independent ¡sols soch jo!

L' aigua que tot se ho escoltava
murmurant li contestá:

—Ah si! pues escolta faba,
¡si may dintre teu estava
digam ¡podrias regá?

No diguis donchs tonterias
ni t' alabis de bunyols...
si dintre teu no 'm tenias,
¿que serias, que serias?
un bossí de llauna sols.

També al mon, y es vritat dita
y ben certa y jens confosa;
l' home per sé alguna cosa
l' un del altre necessita.

AIXERIT.

Al gefe del ministeri francés l' hi diuen duch del Broquil.

Naturalment, com que are 'l remena....

Pro 'm sembla que dintre de poch temps los electors de Fransa dirán:

«Vaja, s' ha acabat el broquil.»

Un senyor qu' escriu en lo diari carlí, el *Correo Catalan*, diu:

«Templem las nostras armas espirituals en la fonal del cor santíssim de Jesus.»

Entre mitj d'aquest recargolament de paraulas, dugas preguntas:

Primera: ¿Quinas armas son aquestas? ¿Son las que fusellan carrabiners?

Segona: ¿Qui es lo manxaire?

El mateix carlí ha tret los comptes dels pelegrins que han anat á pastorar pèls camps de Catalunya.

Contat y debatut, ha trobat que eran 138.933 sense fer menció dels que havian d' anar á las pelegrinacions, que 'l govern ha privat que 's fessin.

Jo crech que hu diu de bona fé.

Pero observin, que 'ls pelegrins á mes dels rosaris duyan la bota y que 'l mam fá multiplicá 'ls objectes.

Diu lo governador de Bilbao qu' está resolt á castigar severament al que intenti interrompre la marxa del govern.

Está clar: jo faria lo mateix.

Ho dich de bona fé.... ¿Ahont s'es vist interrompre la marxa del govern de 'n Cánovas?

Que marxi, que marxi en nona de Deu, com mes aviat millor; que marxi y que no torni.

Observació de un que vá veure totas las profesons de Corpus:

—«Desenganyis, Sr. Pep: los currutacos ja no hi ván á la professo. Deixant apart als militars que aquets ja se sab que son primorosos, no hi havia ningú, á qui las botas poguessin ferli ulls de pell.»

En una botiga:

Un senyor compra, y l' amo de la botiga l' hi prégunta:

—«Ahont vol que l' hi porti?»

—«Miri, portiu al carrer de *Cupons*, número...

—«Vaji á enganya á la seva tia. Senyor mio, jo ab *cupons*, no m'hi embolico mes.»

Hi ha un quento á Catalunya que diu:

«Un dia vaig plantar patatas; y que dirian que 'm va sortir?» —«Home, devian sortir patateras.» —«Pues no senyor, vá sortirme una truja y se me las vá menjar.»

Governant los conservadors donan una plassa per oposicions.

—«Fulano de tal ha fet uns brillants exercisis, de manera que 'l tribunal l' ha colocat en lo primer lloch de la terna, ¿y qué dirian que ha sortit?»

—«Home, haurá sortit lo nombrament d' aquest Sr. Fulano de tal.»

—«Ca, barret: ha sortit lo ministre de Foment y ha donat la plassa al qui ocupava l' últim puesto.»

Llegeixo en lo *Solfeo*, aixerit colega de Madrid:

«Renaix la calma en los atribulats esperits.

«La autoritat militar dorm ben tranquila.

«Que duerma pues
«el general.»

En lo saló de conferencias del Congrés, s' ha exposat un nou aparato salva-vidas.

Apa, aprofitis, Sr. Barzanallana!

Un *considerando* del Ajuntament de Tortosa: «Considerant que no interessa al Ajuntament, ans bé considera perjudicial que continuï en augment lo número d' estudiants d' aquesta ciutat que 's dediquin á carreras literarias...» etc. etc.

Vinch en suprimir l' institut de segona ensenyansa etc. etc.

L' Ajuntament de Tortosa podia ser mes franch y dir:

«Considerant que una de las cullitas principals de la comarca, es la cullita de las garrofas, y que no hi ha prou ases per consumirias, l' Ajuntament al mateix temps que aten á la propagació dels garrofers, deu atendre á la propagació dels burros, per lo qual suprimeix l' institut, y converteix lo local en un 'estable.»

Los conservadors, per governar ells tots sols alegan una rahó.

Els diuen: «Nosaltres som los que paguem.» Pero al cap del mes, quan firman la nómina l' país podria dirlos:

«Pero senyors, també vosaltres sou los que cobreu.»

Se parla de que 'l ministre de Marina sortirà del ministeri.

Jo ja 'u veig, l' hi clavan cada corrada que no sap com sortirse 'n.

Y jamigo! quan un barco al sortir del port fá ayguas, no hi ha remey, s' ha de retirar.

Diu un periódich ministerial.

«Tant en Madrit com en las Provincias, la tranquilitat continua sent complerta.»

Aixó si qu' es vritat, lo qu' es jo n' estich molt de tranquil.

¿Y vostés?

En alguns pobles de la provincia de Valencia, es tal la miseria que hi ha que alguns noys vagan pels camps menjant herbas.

Ja está vist, anem regenerantnos qu' es un contento.

Si no que 'ls conservadors volen comensar per lo primer: per feros pastorar.

Un boig va entrar en l' iglesia de San Sebastia, mentres feyan una funció y las vá empendre á garrotadas contra 'ls reunits.

Regoneixin que hi ha un ditxo que té rahó: «Los boitgs fan bitllas.»

Are tractan d' arrendar la renda del tabaco.

—Francament, deya un tipo, fins que arrendin als espanyols, lo qu' es al govern de 'n Cánovas no l' hi arrendo la ganancia.

—¿Y qué vol que 'n fassin dels espanyols? preguntava un altre.

—Res, que 'ls fassin rodá una sinia.

EPÍGRAMA.

Un trompeta y un tambor disputaren per dos pans, y al fi van vení á las mans plens de rabia y de furor.

Vencedor quedá 'l mes dá y esclamá 'l de terra:

—«¡Ah Saura!..»

Ja tens sort que m' has fet caure que sino, pobre de tú!»

A.

Continuació de la llista dels objectes regalats fins are per formar la loteria Padró.

J. Barnola. Oforta de formació de plans y direcció grátis de una edificació; lot transmisible.—F. Masó. Cap de estudi, al oli.—La familia cristiana. Colecció de eixa Revista.—Federico Masriera. Fotografias de gran tamanyo.—Viude Comeleran y fill. Una jardinera de saló.—J. Coll y Britapaja. Obras dramáticas y una collecció de la Flaca.—Josefa Masanés. Obras poéticas. Dolores Monsedá. Obras dramáticas.—N. Albi. Marina al oli.—Vicens Arteaga. Obras de Edgard Poe.—La Dalia azul. Un tarjeter, de bronze.—Un amieh de la familia. Dos gerros de

porcelana.—M. S. Una escribania de plata.—Ramon Amigó. Dugas planxas de cristall, per mampara, ab l' obligació de grabarhi 'ls noms dels agraciats.—F. Soler y Rovirosa. Decoració del últim acte de Romeo y Julieta; al llápis.—Eliezer Jauquerizar. Marina, al oli.—Gomez germans. Cap de estudi, al oli.—A. V. Un cuadro artistic, al oli. E. Alós. Probos de varis grabats al boix, dibuixos de T. Padró.—Gaetà Rosell. Roma, per Sever Catalina.—Ramon Tarragó. Mapas de ferro-carrils.—Martinez. Un joyer, de plata.—Lluís Vives. Grupo de trofeus.—F. Sanchez Gabanyach. Composicions musicals.—Al Metro. Dugas raconeras, de ebanisteria.—Josep Vallhonestá. Clasificació y contrast dels colors.—Eduart Bertran. Colecció de quadros estadistich-gráfichs de las grans epidemias ocor regudas en Barcelona durant lo sigle actual.—A. Romeu. Cap de estudi, al oli.—Ramon Martí. Lo pas de la Mort, al oli.—F. Ubach y Vinyeta. Obras literarias.—J. Vallcorba. Composicions musicals.—Joaquin Nolla. Elementi di ornatto, collecció de grabats.—Pere Doria. Estudi de arbres, acuarela.—Tarrascó. Medallas del busto de Fortuny, del modelo de Suñol.—Cándido Baril. Composicions musicals.—X. Un fruiter, al oli.—Llorens Masriera. Estudi, al oli.—Mateu Pigrau. Nocions de dibuix. (Seguirá.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Moratilla, Aurea novia, Bufanofafi, Des parayguas foradats, A. T. y F., F. de Costellas y Bohémica.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen. Ciudadá Embolica-troas: No mes la poesia segona es algo admisible, no sense grans correccions.—Elvireta: Hi anirà una cantarella.—F. de Costellas: Publicarém lo quint de paraulas.—Rossinyel: Idem; modificant la forma del relotje que no pot compondres ab tipografia.—Mariano Cadenet: Hi anirà 'l problema.—F. Pamies: En lo número próxim nos ocuparém del Ateneo.—Dos parayguas foradats: Los epigramas van bé. la poesia es fluixa.—Massipoina: Publicarém lo quadrat.—Ciudadans Patera, Set ciencias, Las Colomés, Esquila Crachs, F. F. y C., J. G. M. Crospis, Dos veteranos, Marieta Llamina, Papanatas, Coxis, Bufanofafi, Moratilla, Juhéu, Gandulleros de Vilamajor, Arturu titu, Zoa, Micaló, Marrech novell, Sintáxis, Un Enamorat, Maranya, E. Cristos, Tres Coxis, Rusófle, Carlos seté, Odon, Un sabi, Afolla nius, Canyella y safrá, E. Machet, Ney maco, Id. J. Ruiz y M., B. O. Enamorat de la Magdalena, Mosquito y Un inglés del total: Lo que vostés envian no 'ns serveix; ho deixarem per un altre dia.—Ciudadá Pere Puñé: Insartarém los geroglífichs.—Bohémica: Idem rombo y anagrama.—A. T. F.: No recordém lo que 'ns pregunta, y no es estrany, porque las cartas que rebém son moltas.—J. B. M.: Anirà un trenca-closcas.—Marieta Carbonera: Sobre oferir poca novedat, lo final es massa personal; vosté dispensi y no 'u prengui á ofensa: treballi forsa.—J. Virgili: No pot ser si no 'ns dona mes datos y 'ns satisfan aquests.—R. Guasch: Mirarém de complavre 'l en lo próxim número.—A. F. O.: Ja está molt millor.—Agaitnas Job: Arreglat hi anirà l' epigrama.—C. Gumá: També es acceptada.—Zarandieta: Idem la seva faula.—Joan y Tuyetas: Hi anirà l' epigrama y algun' altra cosa.—Per la present semana no hem tingut temps; y per l' altra t' assumpto ja haurá perdut l' oportunitat.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO.

1. PROBLEMA ARÍTMÉTICH.— 50 mil taronjas.
2. SINONIMIA.—Sol.
3. PREGUNTA I.—Lo VI.
4. IDEM II.—Quan está posat al revés, en forma de 9.
5. XARADA I.—Ca-na-ri.
6. IDEM II.—A-pa-ri-ci-ó.
7. GEROGLÍFICH.—Una sastresa s' uní á un sastre suis.

Totas las solucions no las han endavinadas ningú, y 's compren porque 'l geroglífich era peludet: n' han endavinadas 6 losciudadans Coxis y Aferra llums; n' han endavinadas 5, losciudadans Papanatas, Sagal, Aurea minia, Rusófle, Angeleta y Marieta Llamina; 4, losciudadans Aprenent de 'n Just y Llegum tendre; 3, Papa-moscas, Basora y Bela, Dos veteranos, J. G. M. Crospis, F. F. y G; 2, Esquila Crospis; y 1 no mes J. B. M. y los Colomés.

ANAGRAMA.

De total, lo seu promés oficial de teixidor, quant sense tot va quedar sen fou tot á la facció; mes al cap de molt pochs dias en un foch lo varen tot; per cert un tot n' agafaren en aquella fort' acció.

De cinch lletres no mes consto ves de trobarme si pots.

M. DE M. JUHEWS.

TRENCA CAPS.

Busco or, dona no.

Descompondre aquestas lletres, de modo que formin lo nom de un personatge de l'antigüetat. MATA-BARRETS.

PROBLEMA RUS

Tres beatas van preguntar á un sagristá quans rals havia recullit ab la bacina y contestá: «Si la primera de vostés ne pren la meytat y mitj ral; la segona la meytat y mitj ral dels restants y la tercera la meytat y mitj ral dels que quedan, encara quedarian 30 rals.

PELADILLAS.

QUADRAT DE PARAULAS.

```

. . . ▲
. . ▲ .
. ▲ . .
▲ . . .

```

Omplir los pichs ab lletres que llegidas diagonalment de dreta á esquerra, donguin una sola classe d' ellas en cada ratlla y llegidas horizontal y verticalment digan: la primera'l nom d' una fruyta; la segona 'l de un gran golfo; la tercera 'l de un antich y milagrós aliment y la quarta 'l de un personatge que representa algun papé en l' Evangeli.

BOHÉMICA.

XARADA

I.

De la noya de 'n quart-prima que 's dos-tres-quart va probar un jove de molta estima pro que tot ho prima-quart.

Va dir que dels amors d' ella una total ne faria, y que hu-dos-quart valdria doble del que quant fos vella.

Y en fi digué que son pare en un quart-tres treballant, no fá prou diners encare per lo qu' ella va gastant.

BOHÉMICA.

II.

Un dia tot fent brometa á ma dos un hu vaig dar; de tot ella 'm vá tractar y vam renyí...., una estoneta.

P. C.

ENDAVINALLA.

Tinch fusta, tinch aliment, soch de fusta, soch de terra, tinch foch, trech fum y may guerra faig al mes petit vivent.

SIPARI.

GEROGLÍFICH.

K D.^A 1100
T
N Y
Flama

1.⁰
L

COXIS.

(Las solucions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.